

som det maatte vise sig, at hvad der hidindtil er sket, ikke er tilstrækkeligt, og dette er jo givet. Selv om man bliver staaende ved den Form for Ordningen af denne Route, at den er i Hænderne paa det forenede Dampskibsselskab, er det jo forudsat, at der maa finde en Udvidelse Sted. Det Skib er ikke tilstrækkeligt til at besøge denne Route, men jeg gaar ud fra, som sagt, at naar denne Sag er henlagt under Landbrugsministeriet, vil ogsaa dette Hensyn blive bestemmende for de Stridt, som maatte blive foretagne i Fremtiden.

Der er paa § 19 under Indenrigsministeriet et Spørgsmaal, som jeg ogsaa vil tillade mig at fremdrage, det er nemlig Sygefaskerne. Bøjerne nu naaede til det Punkt, at det Beløb af 500,000 Kr., som Sygefaskeloven stiller til Disposition, er opbrugt eller i alt Fald er i Færd med at blive opbrugt. Det sidst afslagne Statsregnskab viser en Udgift paa denne Konto af jeg tror 475,000 Kr., og da der i Løbet af det nu løbende Finansaar selvfølgelig aften er kommet en betydelig Tilgang, kan man sikkert gaa ud fra, at dette Beløb nu er ud-tømt. Da jeg var Ordfører, den Gang Loven i sin Tid blev behandlet her i Folketinget, var jeg vel udtale, at det vistnok blev betragtet som en Forudsætning fra alle Sider, at naar dette Beløb af 500,000 Kr. ikke længere strakte til, maatte der sørges for Udveje til at gaa videre, at ikke Lovens Virkninger i sig selv skulde blive indskrænkede paa Grund af Summens Begrænsning. Naar man satte en Grænse af 500,000 Kr. ind i den Gang, var det slet og ret, fordi man var bange for at disponere over større Beløb, end man den Gang havde Udflugt til at have til Raadighed. Nu, da der ikke længere kan blive Spørgsmaal derom, henstiller jeg altsaa til den meget ærede Minister, at der bliver foretaget Stridt, som give Udflugt til, at Sygefaskeloven fremdeles kan vedblive at virke uden Hensyn til den i sin Tid opstillede finansielle Grænse.

Under Justitsministeriet er der en Post, som jeg vil tillade mig at omtale, idet den har en næsten skræmsindjagende Tendens til at vokse. Det er Virkningerne af Loven om de smitsomme Sygdomme, som vi jo reviderede i 1892, men som jo ellers gaar tilbage til ældre Dato. Man gjorde den

Gang Regning paa, at der skulde bruges et Beløb dertil. De vide alle, at Staten udreder Halvdelen af disse Udgifter, og at den øvrige Halvdel paahviler Kommunerne og Købstæderne — af indtil 300,000 Kr. Det sidste Statsregnskab tror jeg udviser 700,000 Kr., og for det kommende Finansaar paaregnes der en Udgift af 600,000. Det ser dog virkelig ud, som om der paa dette Omraade anvendes mindre Økonomi, end man havde paaregnet, og som der kunde ventes. Det er jo ganske overordentlig, hvorledes Summen stiger, og den har vistnok Tendens til at stige endnu høiere.

Medens jeg er under Justitsministeriet, vil jeg gerne tillade mig at henlede den højtærede ny Justitsministers Opmærksomhed paa et Spørgsmaal, som ogsaa tidligere har været under Behandling, og som der jo vistnok nu er Anledning til at fremdrage, efter at Nationalbanken har faaet en ny og saa fremragende Leder som den forhenværende Justitsminister er. Det er et Spørgsmaal, som vi her have drøftet, om hvorvidt det ikke vilde være hensigtsmæssigt at aabne Udflugt til Udstedelse af et noget større Seddelbeløb, end der hidtil har fundet Sted fra Nationalbanken, eller rettere sagt et Seddelbeløb, som ikke er fundet i forhaandenstående Metaller. Jeg skal ikke her komme ind paa det Spørgsmaal, som jo er meget omdiskutabelt og vil blive det fremdeles, hvilken Virkning Pengemiddeleene have paa Konjunkturerne og paa Prieternes Fald og Stigen, men det har man jo ogsaa set antydet, at et Surrogat for de muligt manglende Penge har man i Sedler, og der vilde vel være en Vættelse deri ogsaa for Omsætningen i det hele, om der fandtes et større Beløb til Raadighed. Dersom der aabnedes Nationalbankens Udflugt til at udstede et større Beløb i ufunderede Sedler end hidtil, er det givet, at det kun kunde finde Sted, naar det samtidig paalagdes Banken at forrente et saadant Beløb paa passende Maade til Statskassen, og der vilde vistnok derved aabnes en meget let Udflugt til at binde en ny ret betydelig Indtægt for Statskassen, som kunde løbe op til adskillige hundrede Tusinde Kroner. Og saa dette er jo ikke nogen ny Tante. Jeg henstiller kun til den højtærede Justitsminister at tage dette Spørgsmaal under Over-